

РЕШЕНИЕ

№ 1272

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 12.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7844** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на „СОФ – СТРОЙ 69“ ООД срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община по заявление за издаване на виза за проектиране на сграда с подземни гаражи с рег.№ САГ23-ГР00-1547/20.06.2023г.
Жалбоподателят моли за отмяна на оспорения отказ като незаконосъобразен. Твърди, че не са били налице пречки за издаване на исканата виза. Претендира разноски. В съдебно заседание чрез адв.С. поддържа, че по делото е установено наличието на предпоставките за издаването ѝ в заявените параметри.
В писмена защита обосновава доводи за неоснователност на възражението на ответника по допустимостта на жалбата като намира, че не са били налице предпоставките по чл.27, ал.2, т.2 АПК, тъй като към момента на подаване на заявлението не е било налице висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и между същите страни. По отношение предмета посочва, че с процесното заявление са посочени нови обстоятелства и са приложени нови доказателства, което изключва идентичност в предмета между процесното и предишното заявление на дружеството. Освен това, ако административният орган приемал, че са налице предпоставките за недопустимост на заявлението по чл.27, ал.2, т.2 АПК следвало да прекрати производството, а вместо това жалбоподателят бил уведомен с писмо рег.№ САГ23-ГР00-1547-/1/ от 20.07.2023г., че производството по него ще продължи след представяне на влязъл в сила съдебен акт по делото,

образувано във връзка с предходното му заявление. С тези действия намира, че ответникът е нарушил основни принципи на АПК.

Ответникът по оспорването, в становище, представено с административната преписка, мотивира твърдение за недопустимост на жалбата поради липса на подлежащ на оспорване административен акт, тъй като не всяко непроизнасяне представлява мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК, а в случая се търси произнасяне по недопустимо заявление – подадено в хипотезата на чл.27, ал.2, т.2 АПК, при наличие на предходно такова, производството по което не е приключило. В съдебно заседание чрез юрк.Г. моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Не се спори относно обстоятелството, че оспорващото дружество е собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.803.1080 по КККР на [населено място] с площ от 616 кв.м, за който съгласно действащия подробен устройствен план /ПУП/ е отреден УПИ IV-1080, кв.22в, м.“Д.“.

В качеството си на собственик дружеството е подало заявление рег.№ САГ22-ГР00-2671/09.11.2022г. за издаване на виза за проектиране за сграда и подземни гаражи в имота.

С писмо на главния архитект на Столична община изх.№ САГ22-ГР00-2671-/1/ от 15.12.2022г. на дружеството е указано, че в мотивираното предложение следва да бъдат нанесени устройствените зони „Зп“ и „Жк“ по ОУП на СО, както и е необходимо да се изпълнят изискванията на чл.23, ал.1 от Наредбата на СОС за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО с представяне на геодезическо заснемане и експертно становище за наличната в имота дървесна растителност, заверени по реда на чл.22, ал.1 от наредбата.

Последвало е обжалването от дружеството на мълчалив отказ на главния архитект на СО по заявление рег.№ САГ22-ГР00-2671/09.11.2022г. като по жалбата му е образувано адм.д. № 1700/2023г. по описа на Административен съд София-град. Производството по делото е приключило с влязло в сила на 05.07.2023г. Решение № 3747/08.06.2023г., с което жалбата е отхвърлена. Видно от мотивите на съдебния акт, параметрите на застрояване, показани в матрицата на мотивираното предложение за издаване на виза, отговарят на предвижданията на действащия ПУП и ОУП от 2009г., следователно неправилно в писмо изх.№ САГ22-ГР00-2671-/1/ от 15.12.2022г. на ответника е посочено, че не са нанесени коректно устройствените зони. Съдът е приел, че въпреки това мълчаливият отказ е законосъобразен, тъй като не е изпълнено другото изискване, посочено в писмото, а именно не са изпълнени изискванията на чл.23, ал.1 от Наредбата на СОС за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО.

Междувременно, преди влизане в сила на съдебното решение, на 20.06.2023г. жалбоподателят е подал заявление рег.№ САГ23-ГР00-1547, с което поискал издаването на виза за проектиране на сграда с подземни гаражи в собствения му имот, към което приложил документ за собственост, комбинирана скица за пълна или

частична идентичност, скица за имота от СГКК-София, геодезическа снимка и заснемане и експертна оценка на съществуващата дървесна растителност в имота.

По това заявление до жалбоподателя е изпратено писмо рег.№ САГ23-ГР00-1547-/1/ от 20.07.2023г. на ответника, с което дружеството е уведомено, че по предходното заявление е образувано адм.д. № 1700/2023г. по описа на Административен съд София-град, за което няма данни да е приключило с влязъл в сила съдебен акт и тъй като двете административни производства имат един и същ предмет, разглеждането на заявлението от 20.06.2023г. ще продължи след получаване на заверен препис от съдебното решение.

По делото няма данни кога е съобщено това писмо на оспорващото дружество. От управителя му на 15.02.2024г. до главния архитект на СО е депозирано писмо, с което е представен заверен препис от влязлото в сила съдебно решение. Страните не спорят, че не е последвало произнасяне по заявлението до датата на подаване на жалбата на 28.03.2024г., както и до настоящия момент, а съгласно чл.140.ал.7 ЗУТ визата за проектиране се издава в едномесечен срок от постъпване на заявлението или в случая административният орган е следвало да се произнесе до 15.03.2024г.

С оглед горното съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.2 ЗУТ визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл.36. Когато кадастралната карта е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. Според ал.1 на с.р. заявление за издаване на виза за проектиране може да бъде подадено от възложителя /собственика на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон – чл.161, ал.1 ЗУТ/ или упълномощено от него лице. Компетентен да издаде визата за проектиране, според ал.7 на чл.140 ЗУТ, е главният архитект на общината, съответно областният управител или министърът на регионалното развитие и благоустройството.

В конкретния случай имотът, по отношение на който е направено искането за издаване на виза за проектиране, се намира на територията на Столична община, съответно компетентен да издаде визата е главният архитект на Столична община, до когото е отправено искането на дружеството в качеството му на възложител.

При постановяване на оспорения акт не е спазено изискването за форма, регламентирано в чл.59 АПК, тъй като липсва мотивирано писмено решение по заявлението на оспорващия. Налице са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и неправилно е приложен материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл.27, ал.2 АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането и за участието на заинтересованите граждани или организации в производството по издаването на индивидуалния административен акт: 1. липса на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни; 2. липса на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване; 3. наличие на въпрос от компетентност на друг орган, когато актът не може да бъде издаден без предварителното решаване на този въпрос; 4. дееспособност на гражданите и процесуална правоспособност на организациите; 5. наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации; 6. наличие на други специални изисквания, установени със закон.

В настоящия случай е безспорно между страните, че процесното заявление е второ по ред и преди него жалбоподателят е подал друго заявление за издаване на виза за проектиране за същия имот на 09.11.2022г. Безспорно е между страните и обстоятелството, че към процесното заявление жалбоподателят е приложил друг набор от документи, сред които и геодезическа снимка и заснемане и експертна оценка на съществуващата дървесна растителност в имота, които не са били приложени към първото заявление и което обстоятелство е станало причина за постановяване на мълчаливия отказ, обжалван по адм.д. № 1700/2023г. по описа на Административен съд София-град. С оглед това не е следвало второто заявление да бъде завеждано под нов номер и по него да бъде образувана отделна административна преписка, а е следвало да бъде третирано като молба, с която се представят допълнително доказателства във връзка с писмо изх.№ САГ22-ГР00-2671-/1/ от 15.12.2022г. на главния архитект на Столична община до дружеството за отстраняване на нередовности в подаденото заявление от 09.11.2022г.

На следващо място, след като е образувано отделно административно производство по процесното заявление от 20.06.2023г., то очевидно ответникът не е възприел същото като недопустимо в хипотезата по чл.27, ал.2, т.2 АПК, както се твърди в становището му до съда. Последното представлява явно противоречие в действията на административния орган, а съгласно чл.13 АПК, административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му или са задължени да спазват принципа на последователност и предвидимост при упражняване на своите правомощия. Подходът, възприет в процесния случай, поставя заявителя в състояние на процесуална изненада, което пряко рефлектира негативно върху правото му на защита, тъй като препятства възможността да разбере какво е становището на органа по случая и да предприеме своевременно съответните действия, за да защити правата си.

На трето място, след като не е прекратил образуваното административно производство по чл.30, ал.2 вр. чл.27, ал.2, т.2 АПК, административният орган е следвало да спре същото, предпоставки за което са посочени в писмо рег.№ САГ23-ГР00-1547-/1/ от 20.07.2023г. на главния архитект на Столична община. Следва да се посочи, че главният архитект е страна /ответник/ по адм.д. № 1700/2023г. по описа на Административен съд София-град, поради което е недопустимо да изисква от заявителя /жалбоподател по същото дело/ представянето на заверен препис

от постановеното решение по делото, тъй като дължи снабдяването с такъв служебно, по арг. от чл.36, ал.1 и ал.4 АПК. В случай, че беше изпълнил задълженията си, произтичащи от посочените правни норми и беше възобновил служебно спряното производство /чл.55, ал.1 АПК/ след отпадане на основанията за това – влизане в сила на съдебното решение, ответникът не би допуснал постановяването на порочен административен акт, какъвто представлява оспореният мълчалив отказ.

Освен посочените по-горе процесуални нарушения, съдът намира, че ответникът е приложил неправилно и материалния закон, тъй като макар да е налице мълчалив отказ по предходно подаденото от жалбоподателя заявление, този отказ не прегражда възможността той да подаде ново заявление за издаване на виза за проектиране и не преклудира правото му да застрои собствения си имот, още повече, че както се посочи в случая са налице нови факти и обстоятелства – в този см. Решение № 12352 от 07.10.2020г. по адм. д. № 179/2020г., II отд. на ВАС.

От приетото по делото заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице А. А. след запознаване с доказателствата по делото и след извършване на справка в архива на НАГ - СО, се установи, че със заявление вх.№ САГ23-ГР00-1547/20.06.2023г. оспорващото дружество е представило документ за собственост, комбинирана скица за пълна и частична идентичност съгласно чл.16, ал.3 ЗКИР, ведно с мотивирано предложение за издаване на Виза за проектиране по чл.140, ал.2 ЗУТ, скица на имота, издадена от СГКК-София, геодезическа снимка и заснемане, Експертна оценка на съществуващата дървесна растителност.

За издаването на виза е необходимо да се изпълнят изискванията на чл.23. ал.1 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община, с представяне на геодезическо заснемане и експертно становище за наличната в имота дървесна растителност, заверени по реда на чл.22, ал.1 от Наредбата. Отделно от това, разпоредбата на чл.23, ал.4 от наредбата изисква заверката на заснемането и на становището да се извърши от специализираните общински органи като заснемането и становището се съобразяват при издаването на визата за проектиране в съответствие с правилото на чл.23, ал.6 от наредбата. От доказателствата по делото, в т.ч. приетото без оспорване от страните експертно заключение се установи, че посочените изисквания са изпълнени при подаване на второто /процесното/ заявление, предвид което и с оглед влизане в сила на съдебното решение /по адм.д. № 1700/2023г./ не са били налице пречки от процесуален и материалноправен характер да бъде издадена исканата виза.

По изложените съображения съдът намери жалбата за основателна.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноските по производството като такива са доказани в общ размер на 358 лева, от които 50 лева за заплатена държавна такса и 308 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „СОФ – СТРОЙ 69“ ООД мълчалив отказ на главния архитект на Столична община по заявление за издаване на виза за проектиране с рег.№ САГ23-ГР00-1547/20.06.2023г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „СОФ – СТРОЙ 69“ ООД сумата в размер

на 308 /триста и осем/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: